

Ka shumë tregues, me të cilët mund ta matim punën e mirë të qeverisë socialiste, mund të matim kilometrat e rrugëve të reja, mund të matim kilometrat e tuneleve të hapura, mund të matim investimet e reja në energjetikë, mund të matim numrin e dyfishuar të turistëve gjithëvjetorë, mund të flasim patjetër edhe për uljen e deficitit buxhetor apo të përdorim argumente të tjera të këtij lloji, por treguesi më i qartë dhe më i drejtpërdrejtë të qytetarët shqiptarë është ai i punësimit dhe i të ardhurave familjare, sepse të gjithë treguesit e tjerë që përmenda më lart konvergojnë në fund të fundit pikërisht te ky tregues. Për këtë arsye punësimi ka qenë kryefjala jonë në fushatat elektorale dhe vazhdon të jetë kryefjala jonë në analizat e punës. A kemi arritur mjaftueshëm rezultate?! Treguesit matin suksese në disa dimensione, sepse norma e papunësisë në 8 vjetët e fundit është ulur në 6%, ndërkohë që paralelisht norma e pjesëmarrjes është rritur me 9%. Rritja ekonomike me burim veçanërisht investimet, konsumin, eksportin dhe turizmin ka rritur ndjeshëm kërkesën për punë, si pasojë edhe pagën mesatare. Kjo rritje në punësim ka pasur një bazë të gjerë në industri, ndërtim dhe shërbime, duke shënuar një rritje prej 12% të normës së punësimit në 8 vjetët e fundit dhe duke e çuar shifrën në 65%. Jo keq, por nuk është mjaftueshëm, sepse ka ardhur koha që të synojmë një sukses afatgjatë dhe cilësor; ka ardhur koha që forca jonë e punës të rritet jo vetëm në numër, por edhe në cilësi, sepse konkurrenca dhe sfidat që na presin fillojnë, në radhë të parë, me produktivitetin, i cili fillon me rritjen e aftësive të burimeve njerëzore. Ne nuk duhet të flasim më për punë, por duhet të flasim për kapital human. Kapitali human matet me rritjen e aftësive menaxhuese të burimeve njerëzore. Rinia jonë duhet të bëhet gati për tregun europian dhe kjo nuk nënkupton vetëm mobilitet fizik të punës drejt Europës, përkundrazi, kjo duhet të kuptojë së pari e mbi të gjitha përfshirje qysh sot në zinxhirët globalë të vlerës së shtuar nga Shqipëria. Ne duhet të synojmë pjesëmarrje pa u larguar nga vendi ynë; ne duhet të marrim pjesën tonë në këtë zinxhir global, i cili nuk njih më gjeografi, por i jep akses atij që është gati për këtë dhe ne patjetër që duhet të jemi gati për këtë pjesëmarrje, sepse pjesëmarrja, përveçse sjell të ardhura, përkthehet edhe në njohuri të reja dhe njohuritë e reja përkthehen në novacion e zhvillim të industrive të reja në vend. Është qeveria, e cila përmes eksperteve të dedikuar për tregjet globale, duhet t'i identifikojë kërkesat e së ardhmes dhe detyrat e sotme në funksion të kësaj të ardhmeje. Këtë detyrë të saj kjo qeveri nuk e ka lenë vetëm me fjalë, por e ka sanksionuar në objektivat që i ka vënë vetes në drejtim të aftësimin profesional, të përfshirjes së segmenteve të mbetura jashtë këtij procesi dhe, mbi këtë bazë, të draftit të strategjisë 2030.

Natyrisht, puna bëhet me ligje të mira dhe projektligji që kemi sot për shqyrtim, është një ligj i mirë, sepse u përgjigjet këtyre nevojave. Ai nxit punësimin, sepse lehtëson kushtet për hapjen e vendeve të reja të punës, pra mbështet kërkesën për punë; promovon hapjen e vendeve të reja të punës përmes inovacionit, pasi inovacioni është parakusht për rritjen e produktivitetit përmes aftësive teknike që i rezistojnë kohës; mundëson disa përmirësime ligjore në kuadrin e projekteve integruese të BE-së në Ballkanin Perëndimor; mundëson krijimin e Fondit Social të Punësimit që do të thotë se synimet kanë tashmë edhe një mbështetje financiare. Por rëndësia specifike e këtij projektligji është vëmendja që ai u jep segmenteve të rinisë të përjashtuara nga kategoritë e punësimit dhe aftësimin për punë. Kjo kategori zë 27,8% të të rinjve. Kjo do të thotë ta njohësh plagën e shoqërisë dhe të përpiqesh ta kurosh atë. Për të trajtuar këtë kategori është parashikuar, përveç të tjerave, edhe futja e skemës së garancisë rinore në një nen të veçantë të këtij projektligji. Vëmendja ndaj këtyre të rinjve, deri tani, ndoshta, pa asnjë plan dhe pritshmëri për një jetë më të mire, është një shërbim që i bëhet kombit. Minimizimi i

këtij segmenti duhet të jetë një objektiv themelor i institucioneve përkatëse. Kjo do të thotë jo vetëm aktivizim i të gjitha energjive të vendit në funksion të zhvillimit, por, mbi të gjitha, nxjerrja e këtij segmenti nga apatia mbytëse e mungesës së qëllimit në jetë. Trajnimi dhe aftësimi për punë cilësore do të përkthehet në një jetë më të mirë për ata vetë dhe për familjet e tyre. Ndaj e mbështes plotësisht këtë projekt dhe ju inkurajoj që në ardhmen të kemi projekte të tjera për nxitjen dhe për promovimin e punësimit Faleminderit!